

BIMULETYN

270

9.09.1995 r.

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

15. rocznica refleksyjnie i rozrywkowo

W sobotę, 2 września, w radomskim „Amfiteatrze” członkowie i sympatycy Solidarności uczcili 15. rocznicę strajku refleksyjnie i rozrywkowo. Refleksje budziły programy i pełne pięknych przesłań piosenki Alicji Majewskiej, której akompaniował Włodzimierz Korcz. W celu emocji dostarczył recital Ryszarda Rynkowskiego - zaopatrzonego dedykacją dla skrzywdzonych radomskich warchołów”.

Wielkiej dawki przedniego humoru i rozrywki dostarczyli przede wszystkim Marcin Daniec - kilkakrotnie publiczność „wzywała” artystę na scenę, Kabaret „Pod wodem” z Renatą Zarębską, Cezary Pazura i Paweł Wierzbowski, Piotr Gąsowki i Robert Rozmuz oraz parodysta Jacek Pietrzak.

Rybak nie dbający o swą łódź, nie łatający w porę

Przypominamy

- o obowiązku przeprowadzenia do 30 września br. referendum ws. ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych,
- o obowiązku przeprowadzenia referendum na temat uwłaszczenia powszechnego

Uczestnicy XIII Ogólnopolskiej Pielgrzymki Ludzi Pracy na Jasną Górę zbierają się przed Katedrą Radomską w sobotę (16.09.95r.) o godz. 11.45.

Wyjazd nastąpi o godz. 12.00 po błogosławieństwo udzielonym pielgrzymom przez Duszpasterza Ludzi Pracy Diecezji Radomskiej.

NOWE KONTO

Zarząd Regionu informuje o zmianie konta. Prosi się komisje zakładowe o dokonywanie przelewów i wpłat na konto:

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska PKO BP I/O Radom 67511-4079-132

dziur, nie wylewający wody, gdy jest ona dziurawa - na pewno pójdzie razem z nią na dno - to użyta w jednym z Kazań przez Piotra Skargę przenośnia - ostrzeżenie dla narodu. Tą właśnie przenośnią konferansjerzy zapoczątkowali sobotni koncert i nazywając działaczy Solidarności marynarzami, bosmanami życzyli Związkowi szczęśliwego dobiecia do brzegu. **Zdzisław Maszkiewicz** zadedykował koncert żonom działaczy Solidarności za ich cierpliwość i zrozumienie trudnej, dezorganizującej życie rodzinne działalności mężów.

Ciąg dalszy „sprawy Maszkiewiczza”

W poniedziałek, 4 września, odbyło się kolejne posiedzenie Sądu Wojewódzkiego w Radomiu w sprawie z powództwa Zdzisława Maszkiewicza przeciw spółce „Agora-Gazeta” w Warszawie Oddz. w Kielcach. Strona pozwana nie stawiała się na posiedzenie.

Przesłuchano Zdzisława Maszkiewicza, pełnomocnik powoda wniósł o wprowadzenie Jarosława Mazurkiewicza, autora części artykułów na łamach Gazety w Radomiu, jako świadka oraz nie przyjął pisma pełnomocnika strony pozwanej, dotyczącego warunków ugody. Termin kolejnej rozprawy wyznaczono na 14 października br.

Pismo strony pozwanej proponujące ugodę brzmiało:

„W imieniu strony pozwanej w nawiązaniu do pisma procesowego strony powodowej z dnia 4 lipca 1995r. przedstawiam będącą wyrazem dobrej woli następującą propozycję ugodowego (7.08.95 załatwienia niniejszej sprawy:

Strona pozwana „Agora-Gazeta” w Warszawie Oddz. w Kielcach zobowiązuje się w terminie 14 dni od daty podpisania ugody do zamieszczenia w wydaniu świątecznym Gazety Wyborczej w Radomiu oświadczenia o następującej treści:

„Informacje zawarte w artykułach opublikowanych na łamach naszej gazety w październiku 1994r. (Zwod z Vood”, „Coś mu nie szło”, „Cel do ustalenia”, „Prestiż związku”) oparte były na materiałach operacyjnych policji i nie znalazły potwierdzenia w podstawach faktycznych. Wyrażając ubolewanie

zapewniamy, że nie było naszym zamiarem przypisywanie Zdzisławowi Maszkiewiczowi działań sprzecznych ze stanem prawnym."

Zdaniem strony powodowej konieczne jest wskazanie w powyższym oświadczeniu źródła informacji (materiały operacyjne policji), ponieważ podał je nawet sam autor publikacji w swym oświadczeniu przeproszającym powoda. Chcemy także podkreślić, iż cykl artykułów dotyczących ewentualnych powiązań powoda Z. Maszkiewicza ze sprawami prywatyzacji Kozienickiej Fabryki Mebli zakończył się na powyżej podanych czterech publikacjach. Uważamy, iż oświadczenie o treści przez nas proponowanej winno stanowić pełną i należyłą satysfakcję moralną dla powoda.

Jednocześnie nie wyrażamy zgody na zapłatę żądanej przez powoda kwoty 5.000 złotych na rzecz PCK oddział w Radomiu.

Jak już wykazaliśmy w naszej odpowiedzi na pozew z dnia 21.05.1995r. żądanie to w świetle przepisu art. 448 kc (brak umyślności w działaniu) jest całkowicie nieuzasadnione.

W przypadku, gdyby nie doszła do skutku ugoda w proponowanym przez nas kształcie, podtrzymujemy stanowisko zawarte w naszej odpowiedzi na pozew."

Tessitura Bresciana: Propozycja i kontrpropozycja porozumienia

Po tygodniowej przerwie, we wtorek 5 września, w Pionkach kontynuowano rozmowy na temat rozwiązania konfliktu pomiędzy pracodawcą a pracownikami w Tessitura Bresciana. Z właścicielem firmy Mario Cioli rozmawiali m.in. wicewojewoda Zbigniew Gołąbek, burmistrz Pionek Marek Janeczek, poseł Cezary Miżejewski, przedstawiciele Solidarności. Zarząd Regionu reprezentował przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz.

Strona związkowa, przy wsparciu mediatora Cezarego Miżejewskiego, zaproponowała podpisanie do 7 września br. porozumienia, na mocy którego - między innymi - „właściciel zobowiązałby się do wypłaty wynagrodzenia jak za urlop wypoczynkowy za okres pozostawiania pracowników bez pracy (okres niewpuszczania pracowników do zakładu - przyp. redakcji), związki zawodowe wyraziłyby zgodę na zawieszenie zakładowego układu zbiorowego w części dotyczącej waloryzacji płac za okres 3 miesiące (wrzesień, październik i listopad)", zaległe i bieżące waloryzacje wynagrodzeń zostałyby wy-

placone w wysokości w terminach na nowo uzgodnionych pomiędzy stronami. - Mario Cioli na wtorkowym spotkaniu do propozycji nie odniósł się. Zrobił to ze środy na czwartek, „po konsultacjach w Warszawie”, przedstawiając kontrpropozycję porozumienia.

W piątek, gdy zamykamy numer Biuletynu, oferta Mario Cioli jest przedmiotem rozważań związkowców. W „naradzie” uczestniczy przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz i poseł Cezary Miżejewski.

*Na wniosek Przewodniczącego ZR Zdzisława Maszkiewicza, Komisja Krajowa zwróciła się do trzech central związków zawodowych we Włoszech o opinię o firmie Tessitura Bresciana i jej właścicielu p. Mario Cioli.

*SZKOLENIA*SZKOLENIA*

UKŁADY ZBIOROWE PRACY

9 - 15.10.1995r.

Szkolenie odbędzie się w Siczkach k.Radomia. Koszty zakwaterowania, materiałów szkoleniowych, wykładów pokrywa Zarząd Regionu. Odpłatność, która za każdego uczestnika wnosi komisja zakładowa wynosi 100 zł.

Zgłoszenia i wpłaty przyjmuje do 26 września br. dział księgowości Zarządu Regionu.

Przewodniczący Sekcji Szkoleń - Andrzej Gu...

15. rocznica NSZZ „Solidarność - rekreacyjnie

ZAPRASZAMY

na ZAWODY WĘDKARSKIE o PUCHARY PRZEWODNICZĄCEGO

Zawody wędkarskie o Puchary Przewodniczącego Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska odbędą się w SICZKACH 24 WRZEŚNIA. Początek pucharów o godz. 6.30.

Zapraszamy wędkarzy indywidualnie i w drużynach 3-osobowych. Przewodniczący Z.R. wręczy puchary zwycięskiej drużynie i najlepszemu wędkarzowi. Życzymy taakiej ryby!

W interesie pracowników PPM

Po nitce do kłębka...

Upadłość Przedsiębiorstwa Przemysłu Mięsnego w Radomiu ogłoszono 15 października 1994r. Około 200 pracowników otrzymało wypowiedzenie z pracy, przy czym zastosowano skrócony okres wypowiedzenia. Znacznej większości przysługiwał 3-miesięczny okres wypowiedzenia, ze względu na ponad 10-letni staż pracy. Został on skrócony do jednego miesiąca (zaprzeszono produkcję). Dla większości pracowników 30 listopada 1994r. był ostatnim dniem pracy. Zwolnionym „z przyczyn dotyczących po stronie zakładu” przysługiwały odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia i odprawy z tytułu zwolnień grupowych. Tak stanowi prawo. Zgodnie z przepisami, należności winny być wypłacone w dniu odejścia z pracy. Pieniądzy jednak nie otrzymali. Uzasadnienie było jedno: brak pieniędzy. Średnia wierzytelność wobec pracownika wynosi około 10 mln starych złotych.

Wcześniej pracownikom odebrano część uprawnień: zlikwidowano posiłki regeneracyjne, odebrano depozyty śniadaniowe, zlikwidowano urlopy okolicznościowe - przestoje z powodu braku surowca, za które otrzymywali 50% wynagrodzenia. Prawo do tych świadczeń zostało zawarte w układzie zbiorowym pracy wynegocjonowanym przez związki zawodowe. Układ zbiorowy zerwany jednostronnie. Związki zawodowe, jako drugiej strony porozumienia nie powiadomiono. NSZZ „Solidarność” wystąpiła do sędziego komisarza, sprawującego nadzór nad syndykiem masy upadłościowej, zaskarżając jednostronne łamanie porozumienia. Odpowiedzi jednak nie było.

W grudniu 1994r. „Solidarność” wystąpiła do syndyka o wypłacenie zaległych należności. - Odpowiedzi Związek nie otrzymał.

Mijały miesiące. Większość byłych pracowników doświadczyła los bezrobotnych. Szukając drogi wygłaskowania należnych z mocy prawa pieniędzy, przychodzili do Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, oczekując pomocy.

W marcu 1995r. Zarząd Regionu wystąpił do syndyka z zapytaniem m.in. o: termin wypłaty należności, wskazanie przewidywanego terminu zakończenia procedury upadłościowej, przypuszczając jednocześnie, że będzie on bardzo kosztowny. Za to stwierdzenie autor pisma Zarządu Regionu nazwany został oficjalnie ignorantem (art. w Słowie Ludu). W sierpniu wicewojewoda, na łamach lokalnej prasy, ocenił wysokość kosztów procedury upadłościowej na ok. 5 mld starych złotych. Dla porównania, całość należności byłym pracownikom wy-

nosi ok. 6 mld zł. Oczekiwano wskazania przybliżonego terminu wypłaty należności pracownikom. Odpowiedź syndyka ograniczyła się do wyjaśnienia przepisów prawa upadłościowego i stwierdzenia: wypłata nastąpi, gdy zostanie zbyty majątek przedsiębiorstwa.

W czerwcu br. Zarząd Regionu formułuje pisemne pytanie do sędziego komisarza: dlaczego nie są wypłacone należności b.pracownikom? Pismo, do wiadomości, otrzymuje - tak jak poprzednio wojewoda - jako organ założycielski. Odpowiedzi udziela przewodnicząca V Wydziału Gospodarczego Sądu Rejonowego. Jest to wyliczanka: co i ile pracownikom wcześniej wypłacono, opis sytuacji jaka jest, jaka może być, jaka nie może być. Kiedy można spodziewać się wypłaty - nadal nie wiadomo.

Jednocześnie Zarząd Regionu, opisując sytuację pracowników PPM, traktując ją jako przykład problemu, dotyczącego innych b.pracowników, głównie mniejszych firm, zwraca się do dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy o wskazanie możliwości prawnych rozwiązania go. Zarząd Regionu pragnie dowiedzieć się: czy istnieje prawna możliwość wypłacenia należności z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, czy ten przykładowy przypadek znalazł się lub znajdzie w nowelizacji ustawy o „ochronie roszczeń pracowniczych...” (w oparciu o sygnały o spodziewanych zmianach)? Pytania przesłano do wiadomości Krajowego Urzędu Pracy i Jacka Smagowicza - przewodniczącego Związku Zespołu d/s Walki z Bezrobociem.

Dyrektor WUP-u, z mocy prawa dysponent należności z Funduszu Gwarantowanych, w połowie czerwca odpowiada, że ustawa, obowiązująca na dzień odpowiedzi, możliwości wypłaty tego typu należności z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nie przewiduje. Woj. Urząd Pracy nie był zorientowany czy przygotowywana nowelizacja ustawy rozwiązuje te kwestie.

Zarząd Regionu, uznając sprawę pracowników PPM za poważną draży dalej. 27 czerwca kieruje do ustawodawcy - Sejmu, na ręce marszałka Józefa Zycha pismo, w którym wskazuje na potrzebę zmiany przepisów, tak aby umożliwiły one wypłatę wynagrodzeń i innych należnych świadczeń pracownikom upadających zakładów pracy z Funduszu. Długotrwałe procesy upadłościowe i kłopoty ze zbyciem masy upadłościowej, wypłaty zaległych wierzytelności pracownikom odkładają na bliżej nieokreślone i dalekie terminy.

Jako uzasadnienie tego toku rozumowania, Zarząd Regionu dołącza: opis sytuacji pracowników PPM, opis podjętych kroków i... wskazuje na olbrzymią rezerwę Funduszu (ok. 3 bln starych złotych). Informację, do wiadomości, otrzymują inne organa władzy państwowej: Senat, Prezydent RP, Wojewoda Radomski.

W imieniu Marszałka odpisuje Kancelaria Sejmu, potwierdzając otrzymanie pisma i informując

o przekazaniu sprawy do sejmowej Komisji Nadzwyczajnej d/s Kodeksu Pracy (pismo datowane 10 lipca).

Konkretną odpowiedź przesyła natomiast Kancelaria Prezydenta RP, która informuje, że obowiązująca od 28 czerwca br. znowelizowana ustawa o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy przynosi rozwiązanie tego problemu.

Potem przychodzi już tylko czas na analizę przepisów znowelizowanej ustawy i poznanie interpretacji tych przepisów osób kompetentnych: z radomskiego Oddziału Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Krajowego Urzędu Pracy.

INFORMACJA dla PRACOWNIKÓW PRZEDSIĘBIORSTWA PRZEMYSŁU MIĘSNEGO w Radomiu, zwolnionych w wyniku upadłości firmy

5 września br. przedstawiciele Zarządu Regionu NSZZ „S” Ziemia Radomska przeprowadzili rozmowę z p. Hanną Górecką, kierownikiem Oddziału Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Radomiu. Rozmowa dotyczyła ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. Znowelizowana ustawa (z 28 czerwca 1995r. - Dz.U. z 1995r. Nr 87 poz. 435) rozszerza - w stosunku do poprzedniej ustawy (z 29 grudnia 1993r. - Dz.U. z 1994r. Nr 1, poz.1) - listę roszczeń które mogą zostać zaspokojone ze środków Funduszu. Przede wszystkim pozwala byłym pracownikom na ubieganie się o wypłatę odszkodowań, np. za skrócony okres wypowiedzenia, odpraw pieniężnych przysługujących w razie rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy, ekwiwalentów za niewykorzystany urlop (jednak tylko za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy). Na mocy ustawy mogą być zaspokojone te roszczenia pracownicze, do których prawo pracownik uzyskał od dnia 21 marca 1990r.

Druga część rozmowy dotyczyła możliwości skorzystania ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przez byłych pracowników Przedsiębiorstwa Przemysłu Mięsnego w Radomiu, którzy od 9 miesięcy pozostają wierzycielami upadłej firmy.

Co powinien zrobić pracownik Przedsiębiorstwa Przemysłu Mięsnego w Radomiu ubiegający się o wypłatę należnych mu świadczeń pracowniczych z Funduszu?

*Wypełnić wniosek (wg wzoru przedstawionego w

Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 31 lipca 1995r. - Dz.U. z 1995r. Nr 91 poz. 453) - w egzemplarzach. /Wzór wniosku dołączamy jako dodatek specjalny do Biuletynu./

*Wnioskodawca wypełnia rubryki 3 i 4.

- wysokość należności (rubryka 3) winna być zgodna z listą wierzytelności sporządzoną przez syndyka, - przez datę (rubryka 4) powstania uprawnień należnych do dnia, w którym ustał stosunek pracy (czyli ostatni dzień pracy)

*Do wniosku należy dołączyć jako załączniki:

1/Wyciąg z listy wierzytelności, potwierdzający wysokość należności (Sąd Gospodarczy ul. Traugottowa 30 p.25)

2/Potwierdzenie syndyka, że należności do dnia złożenia wniosku nie zostały zaspokojone.

3/Dokument wydany przez syndyka potwierdzający niewypłacalność pracodawcy.

4/Oświadczenie o zobowiązaniach alimentacyjnych.

*Proponujemy zwrócić się z prośbą do syndyka małopolskiej upadłościowej Przedsiębiorstwa Przemysłu Mięsnego w Radomiu o wydanie jednego dokumentu, który zawiera wszystkie wymienione w załącznikach 1, 2, 3 informacje.

*Pragniemy zaznaczyć, że nie wszystkie roszczenia pracownicze, do których według sporządzonej przez syndyka listy wierzytelności, pracownik nabył prawa, mogą być zaspokojone z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Nie dotyczy to np. deputatów, świadczeń alimentacyjnych, czy też zaległych premii z '92r. - Świadczenia te nadal będą wierzytelnościami pracownika wobec będącego w upadłości PPM.

informacje przygotowała A. Rajchert
tekst nie autoryzowany

Wystąpienie Jana Skowrońskiego, sekretarza ZR pod Pomnikiem Czerwca '76/31 sierpnia 1995r./

Mamy program, który się zaczyna od Konstytucji...

Spotkaliśmy się tu, jak co roku, pod Pomnikiem Ludzi Skrzywdzonych w wyniku Protestu Robotniczego w Radomiu.

Rozpoczęliśmy tę naszą uroczystość, tak jak 15 lat temu, tak jak w strajkującej Stoczni Gdańskiej i innych zakładach pracy.

„Solidarność” ma dziś 15 lat - znamienne data, że względu na podpisanie umów społecznych. Nie zapominajmy o tym, że wszystkie poprzednie

protesty kończyły się krwawo na ulicach Polski. Nie zapominajmy, po '56, '70 roku, w 1976 roku w Radomiu, robotnicy protestowali przeciwko systemowi, który panował, przeciwko - żeby było krótkiej - partii robotniczej sprzeciwiającej władzę w kraju, którą wspierały wojska radzieckie stacjonujące na polskiej ziemi. Tylko stworzenie wolnego związku zawodowego „Solidarność” dało szansę na wyprowadzenie wojsk sowieckich z Polski.

Dziś możemy mówić, że Polska stała się wolnym krajem. Nie zapominajmy o tym, że elity polityczne, które wówczas władały, które nadal rządzą, a w Sejmie odbywają głosowania na dwie ręce, ustanawiające nam pokretnie ustawy, nie dają szans na wyzwolenie społeczeństwa. Nie dają szans na to, abyśmy mogli się ludźmi w wolnym kraju. Żeby w naszym kraju można było żyć, „Solidarność” musi działać.

Mamy program, który zaczyna się od Konstytucji, złożonej do Sejmu przez związek zawodowy „Solidarność”. Następnym punktem programu jest uwłaszczenie narodu, po to, aby ludzie zrozumieli, że to co zagrabiono w wyniku działań gospodarczych, by wróciło do ludzi, do każdego obywatela Polski. Oprócz dwóch głównych spraw, są jeszcze ubezpieczenia społeczne, ludzie zwalniani, ludzie chorzy nie mają szans na właściwą opiekę - i jest nasz najbliższy program. Powinniśmy o tym pamiętać.

Powinniśmy pamiętać o wyborach prezydenckich. Nie zapominajmy, nie stało się to, co niektórzy przeżyli przy „okrągłym stole”. Postulaty z '80 roku i postulaty obrad „okrągłego stołu” są aktualne do dnia dzisiejszego. Nie zostały spełnione przez rządzące. Dlatego nasza walka o wyzwolenie społeczne jest konieczna i musi być kontynuowana.

Wystąpienie Bronisława Komadowskiego przy Pomniku Czerwca '76/31 sierpień 1995r./

Bądźmy czujni w zakładach pracy

(...) W Związku mówi się, że mamy dokończyć rewolucję pokojową. Aby dokończyć tę pokojową rewolucję, nie może rozbijać teraz naszego Związku. Nie możemy rozbijać centroprawicy. Musimy się jednaczyć.

Jeśli podsumować 15 lat naszej działalności, to szczerze mówiąc, po tych 15 latach robotnik polski jest zawiedziony. Aby zadość uczynić światu pracy - wydaje mi się - powinniśmy w zakładach pracy bardziej się mobilizować. Tak, jak przedmówca mój wspomniał, musimy być czujni przed wyborami prezydenckimi. Jeżeli mamy być czujni przed wyborami i mamy głosować „po prawicy”, na jednego człowieka, który ma zostać w niedługim czasie prezydenta, chciałbym tu zadać pytanie, dlaczego pozwalamy za wcześnie tworzyć konwenty. Dwa czy trzy konwenty powstają w Radomiu, powstaje w Polsce kilka ugrupowań, które już popierają „po prawicy” kilku kandydatów na prezydenta. I to jest bardzo przykre i bolesne. My, jako związek zawodowy musimy poczekać. 15 września powinien być ostatecznym terminem, kiedy powinien być jeden człowiek i my na tego człowieka musimy głosować. Dlatego uważam, że nie dobrze się dzieje, że wszyscy kandydaci mówią, że powinien być jeden, ale każdy z nich myśli, że to powinien być on. A my, jak gdyby to popieramy. Jeżeli powstają konwenty, to znaczy bez porozumienia z „Solidarnością”, bez porozumienia z innymi ugrupowaniami szerszymi, które stoją „po prawicy”, popieramy już kogoś. Pytam, co ja mam mówić robotnikom w „Radoskórzu”. Jeśli będę mówił, że popieramy obecnego prezydenta Wałęsę, czy kandydat Olszewskiego, czy Ggronkiewicz-Walza, to jeśli za dwa tygodnie zmienimy zdanie, to co ci robotnicy pomyślą o nas, o działaczach. Zdaje mi się, że tu był popełniony błąd. - Z tym apelem zwracamy się do Państwa. Bądźmy czujni i mądrzy w zakładach.

WAŻNIEJSZE PRZEPISY JAKIE UKAZAŁY SIĘ W DZIENNIKACH USTAW W I-SZYM PÓLROCZU 1995R.

/za Regionalnym Informatorem Związkowym Zarządu Regionu NSZZ „S” Ziemi Łódzkiej/

Dz. Ust. 1/95 poz.1
Ustawa z 14.12.94r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Dz.Ust.1/95 poz.2
Ustawa z 16.12.94r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń w podmiotach gospodarczych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Dz.Ust. 2/95 poz.6 z 16.12.94r. zmieniająca ust. o zmianie ustawy o samorządzie terytorialnym.

Dz.Ust.4/95 poz.17
Ust. z 1.12.94r. o zasiłkach pielęgnacyjnych i rodzinnych.

Dz.Ust. 6/95 poz.29
Ustawa z 2.12.94r. o zmianie ustawy - kodeks wykroczeń.

Dz.Ust. 6/95 poz.30
Rozporządzenie RM z dnia 10.01.95r. w sprawie kwot na podwyżki wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w 1995r.

Dz.Ust. 7/95 poz.35
Rozporządzenie Min. Pracy i Pol. Socj. z dnia 11/01.95r. w sprawie rozszerzenia zakresu świadczeń pracowniczych podlegających zaspokojeniu ze Środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowni-

Przed IV Światową Konferencją ONZ w sprawach kobiet

Ewa Tomaszewska o spotkaniu z Premierem Józefem Oleksym

W dniu 25.08.95r. w Urzędzie Rady Ministrów odbyło się spotkanie Premiera Józefa Oleksego z przedstawicielkami organizacji i ruchów kobiecych. NSZZ „Solidarność” reprezentowały: Ewa Tomaszewska, członkini Prezydium KK, Krystyna Stachowiak, przedstawicielka Krajowej Sekcji Kobiet. Stronę rządową reprezentowali: Premier Józef Oleksy i Wicepremier Aleksander Luczak, Rzecznik ds. Rodziny i Kobiet Jolanta Banach. Spotkanie prowadziła Aleksandra Jakubowska, rzecznik prasowy rządu. Przedmiotem spotkania był Raport na IV Światową Konferencję ONZ w sprawach kobiet - Pekin 1995.

W imieniu NSZZ „Solidarność” złożyłam następujące zastrzeżenia i pytania:

- Raport, dotyczący sytuacji polskich kobiet, nie został środowiskom kobiecym udostępniony, nie było można odnieść się do jego zapisów, ani też wpływać na dokonanie zmian. Wiedza na jego temat pochodzi ze źródeł nieoficjalnych, jest wyrywkowa, atmosfera niejawności budzi uzasadnione obawy;

- Niepokoją pogłoski o umieszczeniu w Raporcie rekomendacji dla zmian prawnych w Polsce, których rządowi nie udało się wprowadzić przez parlament, bądź też rząd ma obawy, że rezultat takiego procedowania będzie negatywny. Próba zmian prawa międzynarodowego w celu wykorzystania później klauzuli zobowiązującej rządu do wprowadzenia nie byłaby uczciwa wobec polskiego społeczeństwa i polskiej władzy ustawodawczej. Obawiamy się takich zmian, dotyczących ustawy o ochronie życia - obecny rząd obniżył już pięciokrotnie wysokość świadczeń dla najuboższych matek, działanie w kierunku całkowitej likwidacji tej pomocy oznaczałoby zaostrenie ekonomicznego przymusu aborcji, a więc ograniczenie prawa do macierzyństwa.

- Nowojorski projekt dokumentu końcowego zawiera zapis o przetruceniu przez rządy krajów w okresie transformacji systemowej odpowiedzialności za własne zobowiązania w zakresie polityki socjalnej na barki kobiet. Zapis ten jest nawiasach kwadratowych jako nieuzgodniony - prosiłam o informację, jakie stanowisko

zajmie strona rządowa wobec tego zapisu;

- Dokument nowojorski odnosi się do sytuacji kobiet w społeczeństwie, natomiast niemal całkowicie pomija rolę i pozycję kobiet w rodzinie - problemowi temu poświęcony jest tylko jeden kilkulinijkowy akapit w nawiasach kwadratowych, a więc nieuzgodniony. Jak strona rządowa odniosła się do tego problemu w stanowisku oficjalnym?;

- Projekt dokumentu końcowego odnosi się do problemu równych praw w zakresie ubezpieczeń społecznych, w szczególności prawa do ubezpieczeń emerytalnych związanych z okresem wychowywania dzieci i świadczeniem pracy domowej. Jak strona rządowa ustosunkuje się do tych zapisów? Czy w Raporcie jest odniesienie do wieku emerytalnego kobiet? Według sondaży w strukturach naszego Związku nie ma przyzwolenia na podniesienie go do 65 lat.;

- Konferencja odbywa się w Chinach, w kraju, gdzie łamane są prawa kobiet do życia i do macierzyństwa. Mordowane są małe dziewczynki, kobiety karane są za zajście w ciążę przymusową aborcją, sterylizacją i więzieniem. Chcemy wiedzieć czy i jak strona polska ustosunkuje się do tego problemu.

Spotkanie trwało ponad 5 godzin, wiele organizacji kobiecych i społecznych wypowiadało swe stanowiska zarówno organizacje katolickie jak i feministyczne.

W odpowiedzi Premiera budziło sprzeciw stwierdzenie, że w Pekinie odbywa się spotkanie rządów i prezentowane są stanowiska rządów nie wymagające konsultacji społecznej. Praktycznie nie uzyskaliśmy odpowiedzi na żadne z postawionych pytań.

Wobec szczególnie aktywnego domagania się odpowiedzi na pytanie o ewentualne podwyższenie wieku emerytalnego kobiet przez naszą koleżankę, Krystynę Stachowiak, Premier Oleksy stwierdził, że opór społeczny w tym zakresie jest tak duży, że nie wydaje mu się prawdopodobne by to rozwiązanie dało się wprowadzić. Wobec licznych wypowiedzi w tej sprawie Premier zobowiązał się do opracowania ustawy w sprawie ograniczenia pornografii.

Prezydent RP Lech Wałęsa wystosował posłanie do uczestników IV Międzynarodowej Konferencji ONZ w Pekinie, poświęconej sprawom kobiet. Niestety, z przyczyn niezależnych od Prezydenta RP, nie zostanie ono tam wygłoszone przez jego specjalnego wysłannika,

którym ustanowił panią Ewę Tomaszewską.

Zc względu jednak na wagę problemu warto, by opinia publiczna mogła się z nim zapoznać.

Państwo!

Znakiem przemian społecznych zachodzących w współczesnym świecie jest wzrastająca rola kobiet. Kobieta tworzy udział w życiu społecznym, politycznym i ekonomicznym. To one wnoszą do niego nowego ducha, kobiecą wrażliwość, poczucie ładu moralnego i odpowiedzialności. Przyczynią się do jego humanizacji. Obecność kobiet na forum publicznym jest zjawiskiem ze wszech miar pożądanym. To wielkie osiągnięcie naszego wieku. Świadczy o dążeniu do zapewnienia kobiecie należnych jej praw i możliwości rozwoju, wynikających z posiadanych uzdolnień i życiowych aspiracji.

Wszystkie te niezaprzeczalne zdobycze kryją jednak w sobie liczne niebezpieczeństwa. W wielu środowiskach budzą się uzasadnione wątpliwości, czy społeczeństwu nie przyjdzie zapłacić za ów awans zbyt wysokiej ceny. Sytuacja kobiety wiąże się bowiem ściśle z rolą, jaką wyznaczyła jej natura. Nowe wyzwania i obowiązki, możliwość awansu zawodowego nie mogą przeszkadzać w wypełnianiu macierzyńskiej roli, burzyć harmonii życia rodzinnego. Na politycznych i rządach spoczywa więc odpowiedzialność za przygotowanie takich programów i rozwiązań, które pozwolą kobiecie spełniać rolę żony i matki, wychowawczyni swoich dzieci, umożliwią - gdy zachodzi tego potrzeba - pogodzenie obowiązków zawodowych i domowych, wszystkie inne rozwiązania społeczno-ekonomiczne, które odciągają kobietę wbrew jej woli od rodziny i macierzyństwa są szkodliwe zarówno dla niej, jak i rodziny. Godzą w interes społeczeństwa. Choć niektóre kręgi kobiet sądziły inaczej.

Falszywe pojmowanie swobód i wolności, traktowanie aborcji jako metody planowania rodziny uderza w godność kobiety i jej człowieczeństwo, szkodzi zdrowiu fizycznemu i okalecza psychicznie. Musi budzić poważne zastrzeżenia natury moralnej i społecznej. Aborcja jest problemem wielowątkowym. Składają się nań aspekty natury moralnej, religijnej i świadomościowo-intelektualnej. Także ekonomicznej i materialnej. Nie można traktować jej jako jednej z metod rozwiązywania problemów de-

mograficznych i społecznych. Nie może być środkiem do rozwiązywania złożonych sytuacji życiowych.

Każda istota ludzka ma prawo do życia. Jest to dobro najwyższe i nie można go przeciwstawić innemu dobru: zwłaszcza racjom ekonomicznym. Nie zgadzam się więc z tymi, którzy szansę na poprawę warunków życia widzą jedynie w ograniczeniu przyrostu naturalnego. W odgórnym narzucaniu liczby posiadanych dzieci. Powodem biedy i niedostatku nie jest przyrost naturalny. Ich przyczyny tkwią głównie w złym zarządzaniu gospodarką. W niewłaściwie prowadzonej polityce prorodzinnej państwa, zwłaszcza w sferze podatków, kredytów, ubezpieczeń, służby zdrowia i pomocy społecznej.

Prawidłowo rozwijająca się rodzina jest podstawą zdrowego społeczeństwa, źródłem jego siły. Miejscem, gdzie przechowuje się i przekazuje tradycję i obyczaje, wiedzę i umiejętność życia, gdzie człowiek czuje się bezpiecznie i dokąd zawsze wraca. To właśnie rodzina zaspokaja potrzeby materialne i emocjonalne. Uczy miłości, szacunku i tolerancji. Żadna instytucja nie jest w stanie jej zastąpić, nie zastąpi również kobiety w roli żony i matki. Mówię to nie tylko jako prezydent i laureat Pokojowej Nagrody Nobla. Mówię to przede wszystkim jako mąż i ojciec wielodzietnej rodziny. Dlatego też ważna sfera życia powinna być należycie doceniona i znajdować się pod szczególną ochroną państwa. Musimy stworzyć takie warunki, które będą sprzyjać macierzyństwu, trwałości i spójności rodziny. Zapewnią tej podstawowej komórce społecznej bezpieczeństwo i stabilną przyszłość.

Tylko powszechne uznanie prawa dziecka do życia i poszanowania matki i rodziny - praw fundamentalnych dla losu wszystkich narodów - pozwoli światu rozwijać się w pokoju i harmonii. W zgodzie z powszechnie uznanymi wartościami moralnymi i normami etycznymi.

Jestem przekonany, że problemy te staną się przedmiotem poważnej i głębokiej dyskusji na forum pekińskiej konferencji. Wierzę, że uda się wypracować program działania respektujący godność i prawa każdego człowieka do życia. Program możliwy do zaakceptowania przez ludzi różnych ras i wyznań. Uwzględniający odmienną kulturę i tradycję i nigdy nie nawołujący czy pozwalający żyć drugiemu kosztem innego człowieka.

5 >anych.

Dz.Ust. 11/95 poz. 49 Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25.01.95r. zmieniające rozporządzenie w sprawie stanowisk pracy oraz zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi.

Dz.Ust.12/95r poz.57 Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25.01.95r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich (+ Dz.Ust.74/95).

Dz.Ust. 13/95 poz.60 Ustawa z dnia 23.12.94r. o Najwyższej Izbie Kontroli.

Dz.Ust. 14/95 poz. 63 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24.01./95r. w sprawie odliczeń od dochodu wydatków inwestycyjnych oraz obniżek podatku dochodowego w gminach zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem.

Dz. Ust. 16/95 poz.77 Ustawa z dnia 3.02.95r. o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz o zmianie ustawy - Kodeks Pracy. Dz.Ust. 20/95 poz.104 Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 27.02.95r. w sprawie wysokości składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Dz.Ust. 25/95 poz. 134 Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 01.03.95r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad zawieszania i zmniejszania emerytury lub renty.

Dz.Ust. 34/95 poz. 163 Ustawa z dnia 23.12.94r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia

w państwowej sferze budżetowej oraz zmianie niektórych ustaw (+Dz.Ust.70/95).

Dz.Ust.35/95 poz.174 Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 24.03.95r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania pożyczek z Funduszu Pracy, wysokości stopy procentowej oraz warunków spłaty.

Dz.Ust. 37/95 poz. 18a Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21.03.95r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu łączenia, podziału, reorganizacji i likwidacji jednostek badawczo-rozwojowych.

Dz.Ust. 38/95 poz. 191 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 31.03.95r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania świadczeń określonych w ustawie o zatrudnieniu i bezrobociu.

Dz. Ust. 41/95 poz. 208 Ustawa z 3.02.95r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznych.

Dz.Ust. 43/95 poz. 221 Ustawa z dnia 02.03.95r. o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń w podmiotach gospodarczych oraz zmianie niektórych ustaw.

Dz. Ust. 45/95 poz. 232 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11.04.95r. w sprawie określenia trybu wnoszenia akcji jednoosobowych spółek Skarbu Państwa do narodowych funduszy inwestycyjnych.

Dz.Ust. 54/95 popz. 288 Obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 10.05.95r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy - Prawo spółdzielcze.

Dz.Ust. 58/95 poz. 300 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23.05.95r. w sprawie trybu składania wniosków oraz zasad przyznawania dotacji z budżetu państwa na 1995r. na dofinansowanie inwestycji określonych w regionalnych programach inwestycyjnych.

Dz.Ust. 59/95 poz.307 Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie określenia terminów składania wniosków, zasad podziału i trybu przyznawania dotacji budżetowej na strukturyzację zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

Dz.Ust. 65/95 poz.333 Tekst jednolity ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia.

Dz.Ust. 69/95 poz. 35 Tekst jednolity rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.

Dz.Ust.74/95 poz. 368 Ustawa z 11.05.95r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym.

Oprac. Grażyna Kuczyńska

koordynator Biuletynu
Konsultacyjno-Negocjacyjnego
Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej
NSZZ „Solidarność”

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 30
tel. 251 - 61, fax 238 - 04
Redakcja: ANNA RAJCHERT
tel. 63 - 43 - 49
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO
egzemplarz bezpłatny